

svoju příbuznu. Zawsce w jara rje,
 spels my, hdyž dněnych z dječátskich
 dnjow nam derje znatych kujěžow
 wchlatamy, ale je při rjenje, hdyž
 móžo krótke hodiny, kotrej hable
 po lětach zaso so wróca, ze sobu
 samej wuzić a wšitko tak pranje
 z mětoby sej wupowědaci. Trěci džen
 dopotruja zastyšach, hdyž so we wo,
 kolnym lěsu překhažowach, zdobou
 plóštske a farne zwony zazwonic
 a bórny měšach so do jich zynkow
 zwony susodnych wšow. Krížich so,
 ale wjedřach kuztom, zo chcychu nam
 prajic so, čohoj so bojachmy: zo
 je na wječor wjaty wóte, banyž